

højt Tal. — Talerens vidtløftige Betragtninger angaaende den Maade, hvorpaa dette Tab bør beregnes og ses, tror jeg har overordentlig ringe Interesse her for Tinget. Jeg nævnte i Forbindelse med Gardinindustrien Sufferindustrien og sagde følgende: „Man bestatter Sukker, der udbrages af vore egne Koer, for at undgaa, at Staten skal miste Tolden paa det indførte Sukker, og kan man gøre det for Sukkerets Vedkommende, kan man passende følge den samme Regel lige over for Industrier, der ikke besatte sig med Tilvirkning af nationale, men af udenlandste Raaprodukter“, og jeg tror, at denne Betragtning er holdbar. Naar Statskassens Embedsmænd komme til Sukkerfabrikkerne, spørge de aldeles ikke om nogen Gennemsnitsberegning for de foregaaende Aar eller om noget Skøn for de efterfølgende Aar, de spørge ganske simpelt om, hvor mange Pund der faktisk er produceret i indværende Aar, og for saa mange Pund, hverken mere eller mindre, betales der Told. Hvis man tænker sig en lignende Fremgangsmaade overført paa Gardinindustrien, vilde Toldembedsmændene altsaa simpelt hen spørge: Hvor mange Pund producere I, og derefter vilde de beregne Skatten. Jeg mener derfor, at det, at gaa ind paa den vidtløbende Betragtning, som det ærede Medlem har gjort gældende, det Forsøg gennem flere Spalter af Rigsdagstidenden at fremsføre et Skøn over Ting, som ingen kan have nogen sikker Mening om — jeg mener, at en Smødegaaelse af alle disse Sager vil være fuldstændig vrkelsesløs og Spild af Tid og Kræfter. Men saa nævnte det ærede Medlem, at Forbrugerne komme ikke til at betale denne Told, og han anførte som Bevis derfor, at et enkelt Gardin sælges til en Pris af 7 Dre pr. Alen, hvilket er noget mindre end Tolden. Jeg gad i Grunden nu nok vide, hvorledes man efter et saadant enkelt Eksempel kan drage Slutninger om en hel Fabrikation, der omfatter Tusinder af Mønstre og mangfoldige Kvaliteter fra 10 Dre til flere Kroner pr. Alen? Der hører en vis Dristighed til at drage saadanne Slutninger, men det ærede Medlem med Moralens har tilsyneladende ikke manglet denne Dristighed. Men selv om man gik ind paa denne Tanke, at den indenlandske Konkurrence mellem disse to Fabrikker havde nedsat Prisen under den

udenlandske Pris med Tillæg af Told, have vi ikke den mindste Garanti for, at disse to Fabrikker ikke kunde mødes og danne en Ring som saa mange andre Fabrikker. Altsaa, vi have ikke Spor af Garanti for, at Forbrugerne ikke komme til at betale hele Tolden. Jeg skal endnu fremhæve, at i det Andragende, som Gardinfabrikanterne indsendte til Landstinget, skrives der, at Gardiner jo maa betragtes som en Lüksus, og derfor burde Tolden forhøjes. Nu er det vel for det første ikke Meningen, at Lüksustolden skal gaa i Privatfolks Lomme, jeg troede Meningen var den, at den skulde betales til Statskassen. Men selv om man gaar ind paa, at den optræves af disse Folk, er det dog ret ejendommeligt nu at høre det ærede Medlem udtale sin Glæde over, at denne indenlandske Produktion har medført en betydelig Forøgelse af Gardinforbruget, thi man skulde dog ikke tro, at det var Regeringens Pligt i disse daarlige Tider gennem Toldlovgivningen at forcere Brugen af Lüksusvarer. Det var jo sparsommelighed, man skulde slaa ind paa. Men det ærede Medlem sagde saa, at jeg paa et andet Sted for nogle Aar siden havde anført Tal, der vare bitterlig urigtige. — Udtrykket „bitterlig“ brugte han maaske ikke, men urigtigt sagde han. Jeg kunde jo med største Værdighed afvise denne Bestyldning ved at sige, at hvad der er sagt uden for Tinget, behøver jeg ikke at forsvare her. Ikke for min egen Person's Skyld, men for den Sags Skyld, som jeg i mange Aar har kæmpet for med Energi og Interesse, haaber jeg det ærede Ting vil undskylde, at jeg fængsler dets Dpmærksomhed endnu nogle saa Minutter for at vise, at heller ikke dette er rigtigt. Paa det Landbomøde, som det ærede Medlem fra Horsens omtalte, gav jeg samme Fremstilling af Gardintolden som den, jeg har givet her, men jeg ledsagede den Gang min Fremstilling med en Henvisning til en Statsstatistik, og det viste sig da senere, at Statens Udsørgelsesstatistik ikke var i Overensstemmelse med Statens Toldstatistik. Denne Uoverensstemmelse skyldes imidlertid aldeles ikke mig, og Kernens i Sagen er, at mit Resultat den Gang som nu var fuldstændig korrekt, idet min Beregning ikke var baseret paa Statistikken, men paa mit faktiske Kendskab til den indenlandske Gardinfabrikations Størrelse.